

Ért. Hírlap,
1960. okt. 28.

Szerző:

Cím:

NÉHÁNY NAP MÚLVA

megkezdik a „metrócsatorna” építését

Fúrópajzs a vasúti csomópont alatt — Nem bénul meg a közlekedés
Ötvenmillió forintos beruházás

385.859

Idő

Személy

Helyszám

1960

Néhány nap múlva olyan építkezés kezdődik a Könyves Kálmán körúton, amelyből az utcai járókelő semmit sem vesz majd észre. A munkát ugyanis a föld alatt végzik el, s míg a mélyben dolgoznak, a „munkahely” fölött nyugodtan sétálhat az ember, száguldoz-

hat a gépkocsi, a villamos. Ugy építik a csatornát, mint egy földalatti vasutat: fúrópajzs törí az utat 8—10 méter mélységben, hogy azután a mintegy két méter magas szennyvízgyűjtő csatornát becsúsztathassák az alagútba.

8-10 méteres talajvízben

Az Üllői úti új városrész csapadék- és szennyvizének elvezetésére szolgál ez a csatorna, amely a Könyves Kálmán körúton végighaladva, a Gyáli útig kanyarodik, ahol befordul a Soroksári útig, a Köztisztasági Hivatal központi szivattyútelepére, s innen megfelelő berendezések a Nagy-Dunába emelik át a csatorna szennyvizét. A hosszú csatornaszakasz első részét a Soroksári út és a Mester utca között már megépítették, s most folytatólagosan haladnak majd az Üllői út felé. Az eddigi szakaszon azonban felszíni ással mélyítették le a csatorna helyét. A Mester utcától viszont annyira megemelkedik a talajvíz, hogy ilyen, úgynevezett nyílt feltárással, csak igen sok vaslemez és faanyag felhasználásának árán, szivattyúk egész sorának beállításával haladhatnának előre.

Ezért döntöttek úgy a szakemberek, hogy a csatorna további szakaszát a metrók fúrásához hasonló módszerrel építik meg. Ennek az eljárásnak nagy előnye, hogy nem kell hosszú évekre lezárni a munkák környékén a forgalmat, nem bénul meg Budapest egyik fontos útvonalán a közlekedés. A Péceli útnál

például 14 vasúti sínpárból álló csomópontot keresztelnek, s úgy építik meg alatta a csatornát, hogy nem zavarják a forgalmat.

A fúrópajzsos csatornaépítés megvédi a munkásokat a helyenként 8—10 méter magas talajvíztől, amit pneumatikus nyomással tartanak távol az épülő alagúttól. Különleges vízzáró falazatot készítenek, s ezen a vasbeton védőfalon át később sem szivároghat majd be a talajvíz. A munkák teljes ideje alatt — 1962 őszéig — szárazon dolgozhatnak a csatornaépítők a 3—4 ember magasságú talajvízben.

Nagy kísérlet

A nagyarányú csatornaépítés több mint ötvenmillió forintba kerül. A tervek szerint később tovább hosszabbítják útvonalát, s ekkor már

nemcsak az Üllői úti környék, hanem egész Kőbánya szennyvízelvezetésének problémáját oldják meg az új építménnyel. S fontos ez, mert ma a fontos ipari kerületnek továbbfejlesztését nagyrészt a már szűk csatornahálózat akadályozza.

A fúrópajzsot már megkapták az építők, most már csupán az elektromos áramot kell a munkahelyekre vezetni, hogy megkezdődhessenek a mintegy 1300 méter hosszú csatorna-alagút fúrása. Az építkezés egyúttal kísérleti jellegű is lesz: a maga nemében első az országban. S mert később a fővárosban sok csatornát bővítenek, újakat létesítenek, úgy gondolják, ezzel a módszerrel dolgoznak majd, hogy ne kelljen hosszú időkre kikapcsolni a forgalomból egy-egy fontos útszakaszt. Az az elgondolás, hogy a tapasztalatok alapján minden főforgalmi útvonalon alagútszerűen fúrják ki és építik majd meg az új csatornahálózatokat.